

MISSA DEL DIA DE NADAL
HOMILIA DEL P. ABAT JOSEP M. SOLER
25 DE DESEMBRE DE 2017
Is 52,7-10; He 1,1-6; Jo 1,1-18

“Avui ha baixat a la terra una gran *llum*”, cantava l'Escolania abans de la proclamació de l'Evangelí, i nosaltres, germans i germanes, lloàvem Déu per aquest do repetint l'al·leluia.

L'escena del naixement de Jesús al bell mig de la nit, amb tota la seva tendresa humana, és contemplada, en l'evangelí que ens ha estat proclamat, per la mirada penetrant de l'evangelista i en destaca la profunditat divina. El Nadó de Betlem, nascut de Maria, és *la Paraula* eterna de Déu feta home. A través d'ell, Déu dona a tothom la seva *llum*. Per això l'Església, meravellada i agraïda, exclama: “avui ha baixat a la terra una gran *llum*”.

Jesucrist és *la vida i la llum dels homes*, deia el text evangèlic. Amb això ens indicava que ell és la font de tot el que pot portar la humanitat a viure en plenitud la pròpia existència, tant a nivell corporal com a nivell espiritual, tant a nivell de comportament com a nivell d'una vivència de fe que porta al trobament amb Déu. Jesucrist, amb la seva vida i la seva paraula, indica a la humanitat quin és el veritable camí que cal seguir per arribar a la felicitat i a la plenitud. *La llum resplendeix en la foscor, i la foscor no ha pogut ofegar-la*, afirmava encara l'evangelista. Aquesta *llum* que ha baixat a la terra, té la força divina, i ni que algú maquinés per fer-la desaparèixer perquè fos contrària als seus interessos inconfessables, no la podria eliminar. La *llum* de Déu que s'havia manifestat ja en la creació ara es manifesta amb més intensitat, en Jesús i en la seva *Paraula*, que és *Paraula* de vida i de veritat. Per això podrà dir més endavant: *jo sóc la llum del món. El qui em segueix no caminarà a les fosques, sinó que tindrà la llum de la vida* (Jo, 8, 12). Caminar a les fosques comport avançar a les palpentes ensopgant d'ací d'allà i sense saber on és el nord. Des del seu naixement, és –tal com canta l'Església des de l'antigor– la “joiosa llum santa” que ens manifesta “la glòria del Pare del cel” (Himne del vespre).

Joan Batista, tal com hem pogut escoltat durant l'Advent, *vingué a donar testimoni* d'aquesta *llum* perquè, a través d'ella, *tothom arribés a la fe*. La *llum* que és Jesucrist és destinada a tota la humanitat. Tothom sigui quin sigui el seu origen i la seva condició pot rebre d'ell l'ensenyament que el guiarà en la seva existència fins al terme vers el qual Déu ens crida. Avui el lloem com a Fill de Déu nascut per donar la vida, i desitgem que tot el món sigui il·luminat amb la seva *llum* i el glorifiqui. Dir que Jesucrist és *llum* és expressar simbòlicament el que Déu és en ell mateix: amor radiant, i el que fa a favor de la humanitat: donar la vida, portar la veritat, invitar a la fe, anunciar el camí de la joia veritable. En canvi, *les tenebres* són el conjunt de falsos valors, d'ideologies i sistemes corromputs per l'egoisme humà, que porten a tancar-se a la *llum* i a l'amor que Déu té per cada ésser humà i al seu pla de salvació.

“Avui ha baixat a la terra una gran llum”, però la possibilitat d'acollir-la o de quedar-se en les *tenebres* és deixada a la llibertat de cadascú. Tanmateix, Déu desitja que fem una opció lliure a favor del seu Fill, perquè als qui l'acullen, *els concedeix de poder ser fills de Déu* (cf. Ef 5, 8). I, per tant, fills de la *llum*, que caminen il·luminats, guiats, per la paraula de Jesucrist i acollint la seva veritat. Ser fills de la *llum* ha de ser el pern de totes les actituds del cristià: del seu pensar, del seu viure, del seu actuar, de la seva unió amb Déu.

Gràcies a Jesucrist, que és “la gran llum que avui ha baixat a la terra” i resplendeix per tot el món, nosaltres hem estat alliberats, per mitjà del baptisme, *del poder de les tenebres* i hem estat traspassats *al regne de Jesucrist, el Fill estimat del Pare* (Col 1, 13). Com ensenya sant Pau, *el mateix Déu que digué :”que la llum resplendeixi enmig de les tenebres”, és el qui ara ha resplendit en els nostres cors; així som il·luminats amb el coneixement de la glòria de Déu, que brilla en el rostre de Jesucrist* (2C 4, 6). Seguint el text evangèlic d’aquest matí, davant la petitesa del fill de Maria, contemplem, per la fe, *la seva glòria, que li pertoca com a Fill únic del Pare*.

És cert que, com diu encara l’Apòstol, *portem aquest tresor de la fe en Jesucrist en gerres de terrissa*, a causa de la nostra feblesa i el nostre pecat (2C 4, 7). Però qui ens dona consistència perquè no malmetem el *tresor* és Déu. Ell continua nodrint la nostra fe amb la seva *llum* i amb el seu amor entranyable des del moment que ens ha donat el seu Fill d’una manera definitiva.

Ser fills de la *llum* vol dir, també, estimar els altres; tal com diu la primera carta de sant Joan, *qui estima el seu germà, està en la llum* i, en canvi, *qui afirma que està en la llum, però odia el seu germà, encara està en la foscor... i no sap on va perquè la foscor li ha encegat els ulls* (1Jo 2, 9-10). Malgrat la nostra poquesa, volem ser coherents amb la *llum* que hem rebut i amb l’amor que l’ha d’acompanyar sempre. Per això, igual com hem fet en la missa de la nit, també aquest matí de Nadal, que és dia d’amor i de fraternitat, us invitem a participar en una col·lecta que farem després de la celebració, a favor de l’obra que fa Càritas per atendre tantes persones que passen un tipus o altre de necessitat.

“Avui ha baixat a la terra una gran *llum*”. Deixem que la *llum* del Fill de Déu, fet home en les entranyes de Maria, ens penetri i que per, la gràcia de l’Eucaristia que celebrem, resplendeixi en les nostres obres la fe que ens il·lumina (cf. oració col·lecta de la missa de l’alba).